

 Stari pastir preivlja jesen svojega ivljenja v tihi srednjevki vasici, skriti visoko v kalabrijskem pogorju na jugu Italije. redo ovac pase na livadah, ki jih je veina va?anov e davno zapustila. Zdravje mu ve? ne slu?i, vendar verjame v zdravilno mo? eliksirja, ki si ga vsak dan pripravi iz vode in prahu s cerkvenih tal. Nato se skoti kozli?ek. Spremljamo njegove negotove prve korake, prvo igro, prvo pa?o. Veli?astna jelka se ziblje v gorskem vetru in se spreminja, po?asi, skozi minevanje letnih ?asov. Zdaj le?i na tleh. Od drevesa je ostal le okostnjak, ki bo postal oglje, tako kot e od nekaj. Pogled nam zastreta dim in pepel.

Poeti?na vizija cikli?nega prehajanja narave in ivljenja ter ve?nih tradicij nekega brez?asnega prostora. Pripoved brez besed je animisti?na zgodba o eni du?i in njenih ?tirih ivljenjih. Smrt ni kraj, ?lovek je izvzet iz sredi?a sveta ...

iz prve roke

Kalabrijo preveva arhai?ni ?ar. To je zakladnica starodavnih tradicij. Njeni rudarji denimo e od davnine obdelujejo isti material z enakimi metodami. Ljudsko izro?ilo, ki je v tej regiji preivelo do danes, pri?a o vplivu pitagorejske ole, ki je tu nastala. Ta de?ela me je nau?ila ponovno ovrednotiti vlogo ?loveka in odvrniti pogled drugam, stran od njega. Se lahko film osvobodi dogme, ki na prvo mesto vselej postavlja ?loveka?

Film tirikrat nas spodbuja, naj osvobodimo svojo percepcijo. Gledalca nagovarja, naj odkrije tisto nevidno vez, ki vdihuje ivljenje vsemu, kar nas obkro?a. Za?etek filma je klasi?en: v sredi?u je ?lovek. Nato pa gledal?evo pozornost usmeri k ?lovekovemu okolju, k predmetom, ki so navadno le del pokrajine. ?love?ko bitje se mora zdaj stopiti z ozadjem in kar je bilo v ozadju stopi v ospredje, kar prinese s seboj prijetno presene?enje: kraljestvo ivali, rastlin in rudnin je dele?no prav tolik?nega dostojanstva kot kraljestvo ?loveka. Film razumem kot orodje, ki lahko, bolj kot katerakoli druga izrazna oblika, osvetli povezavo med temi sferami ivljenja. Iskanje te vezi je zame filmska dogodiv?ina. Ko gledam film, pogosto zaslutim, da tisto, kar izpri?uje film dale? presega tisto, kar je posnela kamera, kot bi bila slika nek mehanizem, ki nam dovoli ujeti nevidno.

Michelangelo Frammartino, re?iser in scenarist

portret avtorja

Michelangelo Frammartino (rojen leta 1968 v Milanu) se za?ne med ?tudijem arhitekture na Politehni?ni fakulteti v Milanu posve?ati odnosu med fizi?nim prostorom in podobo, fotografsko, video ali filmsko, kar ga spodbudi k ustvarjanju kratkih filmov, video klipov in instalacij. Je profesor filmske govornice in scenaristike na Univerzi v Bergamu, ENFAP v Lombardiji ter izobra?evalnem centru CINELIFE, redno pa sodeluje tudi na konferencah in delavnicah, posve?enih uporabi tehnologije v polju umetnosti. Leta 2003 re?ira svoj prvi igrani celove?erec Il dono, nagrajen na uglednih mednarodnih filmskih festivalih. tirikrat je re?iserjev drugi celove?erni film.

kritike

Globok, vizualno ?udovit, trpko komi?en in le?erno metempsihoti?en tirikrat Michelangela Frammartina je eden najbolj ekscentri?nih dokumentarcev ali skoraj dokumentarcev o naravi, kar jih obstaja. /?/ Frammartinov drugi celove?erec je prakti?no brez dialogov, pa vendar prekipeva od zvokov sveta in je silno zgovoren. Je hkrati spro?eno misti?en in trmasto materialisti?en, vizualno sofisticiran in namerno arhai?en. Nepretenciozna pitagorejska meditacija o harmoni?ni naravi sveta in transmigraciji du?, posneta v ruralni Kalabriji, v gorati de?eli, kjer je gr?ki mislec pred poltretjim tiso?letjem izna?el matematiko in, kot pravi legenda, pridigal ivalim. /?/ Bertrand Russell je Pitagoro opisal kot me?anico Einsteina in Mary Baker Eddy (ustanoviteljice Kr?anske znanosti); Frammartino je neke vrste kombinacija Michelangela Antonionija in Jacquesa Tatija.

J. Hoberman, The Village Voice

V Frammartinovih filmih jezik ni toliko vpra?ljiv ali varljiv, kolikor je nepotreben, le eden od zvokov v brezkon?ni polifoniji

meketanja in laje♦a, zavijanja vetra in tru♦?a vsakdanjih opravil ♦ Tako kot Pitagora, njegov navdih, tudi italijanski re♦iser odkriva glasbo na najbolj nenavadnih krajih.♦
- James Quandt, ArtForum

♦Film ♦tirikrat Michaelangela Frammartina, zgodba o podivjanih kozah, ♦ivahnih prazni?nih tradicijah in reinkarnaciji, je globoko filozofska. In vendar ta skrbno skonstruiran kvazi-dokumentarec ves ?as ohranja prav nepri?akovano igrivo rahlo?utnost. Ob njem se boste smejali, jokali ali vsaj nekajkrat zavzdihnili. ♦tirikrat je namre? film v svoji najbolj prvobitni obliki in hkrati film, ki prekipeva od idej. /♦/ Frammartino ohranja privla?nost snovi zgolj s tem, da v svoj predmet usmeri kamero in prepusti materialu filma, da vznikne naravno ...♦
- Eric Kohn, indieWIRE</p> <p>♦Tako kot izvrstni prvenec Il dono (2003), se tudi re♦iserjev drugi celove?erec pona♦a z ohlapno zgodbo, odsotnostjo dialogov, preciznimi kompozicijami in liri?no, ?eprav pogosto komi?no, vizijo nekoliko zastarelega, ritualisti?nega na?ina ♦ivljenja kozjih pastirjev in oglarjev v kalabrijski vasi. S svojim predhodnikom si deli tudi zanimanje za ve?no kro♦enje ♦ivljenja in smrti, a tisto, kar si bo o tem drobnem biseru ve?ina gledalcev najbolj zapomnila, je nepozabno ekspresivna predstava ne?love♦kih ?lanov igralske zasedbe ♦♦
- Geoff Andrew, Sight & Sound</p> <p>♦?eprav sta smrt in umrljivost bistveni tematiki filma, ni na njem ni? mra?nega ali depresivnega. Nasprotno, ♦tirikrat napolni 88 minut z ve? ♦ivljenja kot filmi z dvakrat tolik♦no dol♦ino ♦ Vsako bitje ali stvar preiskuje s tak♦no skrbjo in duhovitostjo, da se povsem potopite v tok neznatnih trenutkov filmske pripovedi in ♦ele na koncu dojamete vso epsko razse♦nost in liri?no globino tega, kar ste pravkar videli in kar je ve? ali manj ves vesoljni svet. /♦/ Zorni kot, ki ga Frammartino vzpostavi s sopostavljanjem na videz lo?enih elementov in vztrajnim opazovanjem na prvi pogled nepomembnih detajlov, je presenetljiv, celo ♦okanten. Kaj takega, kot je ta film, ♦e niste videli, pa ?eprav je tisto, kar vam poka♦e, ♦e ves ?as pred vami. /♦/ Humor, ki se poraja iz neskladnosti razmerij, naklju?nih situacij ter intrinzi?ne grotesknosti kože, pol♦a in ?loveka, preraste malodane v filozofsko metodo, v na?in raziskovanja tega, kako svet deluje in kako izgleda. Morda najbolj osupljivo je to, da je film v eni sapi povsem dostopen in neskon?no skrivnosten.
- A. O. Scott, The New York Times</p> <p>♦Frammartino je ♦e v svojem drugem celove?ercu odkril sve♦, presunljivo poeti?en in ?udovit na?in za raziskovanje odnosa med du♦o, ?lovekom in naravo.♦
- Kevin Thomas, Los Angeles Times</p> <p>♦Film ♦tirikrat vsebuje humor in hkrati globoko, neminljivo ♦alost. In potem je tu ♦e tista prese♦na, pretanjena komika, ki se razteza do obzorij.♦
- Ty Burr, The Boston Globe</p> <p></p> <p>re♦ija Michelangelo Frammartino
scenarij Michelangelo Frammartino
fotografija Andrea Locatelli
monta♦a Benni Atria, Maurizio Grillo
glasba Paolo Benvenuti
produkcija Marta Donzelli, Gregorio Paonessa, Susanne Marian, Philippe Bober, Gabriella Manfr♦ Elda Guidinetti, Andres Pfaeffli
igrajo Giuseppe Fuda, Bruno Timpano, Nazareno Timpano
distribucija v Sloveniji Continental film</p> <p>♦festivali, nagrade
Svetovna premiera na festivalu v Cannesu 2010 (nagrada Europa Cinema Label za najbolj♦i evropski film). Telluride 2010. Karlovi vari 2010. San Sebastian 2010. Toronto 2010. New York 2010. Festival italijanskega filma v Annecyju 2010 (glavna nagrada in nagrada zdru♦enja CICA). Kino Otok 2011.</p>